

«Κανένα σωματείο, καμία συνδικαλιστική οργάνωση να μην μετατραπεί σε ΜΚΟ και κρατικό θεσμό με εργοδοτικό έλεγχο! Κάθε δύναμη του κινήματος και όλες οι δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς να συμβάλλουν σε μαζικούς ταξικούς συντονισμούς, σε πολύμορφες αγωνιστικές κινητοποιήσεις και κλιμάκωση για την μαζική απειθαρχία και ακύρωση των διατάξεων του νόμου Χατζηδάκη, για την πλήρη κατάργηση και ανατροπή του». Αυτό τονίζει μεταξύ άλλων το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση σχετικά με τον αγώνα που πρέπει τώρα να ξεδιπλωθεί στο εργατικό κίνημα για την ανατροπή και κατάργηση του επαίσχυντου νόμου.

Το ΝΑΡ επισημαίνει την ανάγκη το εργατικό κίνημα «να περάσει στην αντεπίθεση, να διεκδικήσει τον πλούτο που παράγει». Γιατί «μόνο ο οργανωμένος και αγωνιζόμενος λαός και εργαζόμενος μπορούν να επιβάλλουν το δίκιο τους. Να χάσει κέρδη και εξουσία το κεφάλαιο, να κερδίσουμε όσα μας ανήκουν, στο δρόμο της πλήρους χειραφέτησης από την εκμετάλλευση, για την κομμουνιστική απελευθέρωση που είναι ανάγκη και δυνατότητα της εποχής μας!»
Η ανακοίνωση του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση:

Απειθαρχία και πάλη για ανατροπή – κατάργηση του νόμου Χατζηδάκη

Από 1/1/2022 μπήκε σε εφαρμογή το αντεργατικό έκτρωμα του νόμου Χατζηδάκη (ν. 4808/2021), ενώ με πρόσφατη ανακοίνωση της κυβέρνησης ξεκίνησε και η λειτουργία των ηλεκτρονικών εφαρμογών για το ηλεκτρονικό μητρώο συνδικαλιστικών οργανώσεων (ΓΕΜΗΣΟΕ) και τις διαδικασίες για ηλεκτρονική ψήφο σε εκλογές σωματείων και στις γενικές συνελεύσεις τους.

Όπως από την πρώτη στιγμή της κατάθεσης του νόμου είχαμε τονίσει, το νομοθετικό αυτό πλαίσιο αποτυπώνει την καρδιά του ολοκληρωτικού καπιταλισμού της εποχής μας για την πλήρη ρευστοποίηση της εργασίας και την ακόμα μεγαλύτερη εμβάθυνση και ένταση της εκμετάλλευσης. Ταυτόχρονα, στόχος του είναι ένας κρατικός-κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός της υποταγής, χωρίς δικαίωμα αγώνα και διεκδίκησης, συμπλήρωμα των εκάστοτε κυβερνητικών «κοινωνικών διαλόγων» και θεσμικός κομπάρσος για ανούσιες κι ακίνδυνες κινήσεις διαμαρτυρίας και εκτόνωσης. Οι αντισυνδικαλιστικές αντιδημοκρατικές διατάξεις του νόμου, στοχεύουν κυρίως ενάντια στις νέες μαχητικές μορφές συσπείρωσης και διεκδίκησης των εργαζομένων, στις πιο ανυπότακτες δυνάμεις μέσα στο εργατικό κίνημα, ώστε να ακυρωθεί η δυνατότητα για συλλογική πάλη και ταξική αγωνιστική ενότητα μεγάλων τμημάτων εργαζομένων που θα συγκρουστούν με το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του, απαντώντας στην αντεργατική επίθεση διαρκείας και βάθους και τις επιπτώσεις της. Γι΄ αυτό, ο στρατηγικής σημασίας νόμος για το κεφάλαιο πρέπει να έχει αντίστοιχη στρατηγικού χαρακτήρα απάντηση από την εργατική τάξη και το κίνημά της.

Το μαχόμενο ταξικό εργατικό κίνημα δεν μπορεί να αυτό-καταργηθεί. Αγωνιστικός συντονισμός και κλιμάκωση τώρα.

Η ακύρωση, ανατροπή και κατάργηση του νόμου Χατζηδάκη είναι όρος ύπαρξης για το ταξικό εργατικό κίνημα. Είναι όρος τόσο για την αποτροπή όσων προβλέπει για την εργασία και τη βαθύτερη εκμετάλλευση της σε όφελος του κεφαλαίου, όσο και για την ύπαρξη μαχητικών αγώνων με δυνατότητα νίκης για τους εργαζόμενους. Για να γίνει αυτό πρέπει να υπάρχει σαφής γραμμή σύγκρουσης! Γραμμή, συντονισμός και αγώνες που θα μάχονται ουσιαστικά και θα οργανώσουν την μαζική απειθαρχία στον νόμο, τόσο στα ζητήματα που αφορούν την κήρυξη απεργίας, τις γενικές συνελεύσεις, τις εκλογικές διαδικασίες με τον τρόπο που απαιτεί ο νόμος και το ηλεκτρονικό φακέλωμα των συνδικάτων, όσο και γενικότερα για τα ζητήματα των σχέσεων εργασίας και του χρόνου εργασίας που ορίζει με βαθιά αντεργατικό τρόπο ο νόμος. Γραμμή σύγκρουσης και αγωνιστικός συντονισμός που θα συγκεντρώνει δυνάμεις και θα οργανώνει συνολικό πολιτικό αγώνα ανατροπής με

πολύμορφες και μαχητικές μορφές και απεργιακή κλιμάκωση για την κατάργηση του ν. 4808/2021.

Η μάχη αυτή συνδέεται εκ των πραγμάτων με κάθε πραγματική διεκδίκηση και αγώνα των εργαζόμενων. Τόσο γιατί θα τον βρίσκει μπροστά του στην προσπάθεια του κράτους και της εργοδοσίας για την καταστολή των αγώνων (κήρυξή τους ως παράνομους, ποινικοποίηση κλπ), όσο και γιατί θα βρίσκεται πίσω από την μάχη για το βάθεμα της εκμετάλλευσης της εργασίας από το κεφάλαιο. Το αίτημα της κατάργησης του ν. Χατζηδάκη πρέπει να συμπληρώνει τη διεκδίκηση του 6ωρου-5ήμερου-30ωρου που πρέπει να απαιτήσει το εργατικό κίνημα από τη δική του στρατηγική σκοπιά στη μάχη με το κεφάλαιο για το χρόνο εργασίας. Πρέπει να είναι συστατικό των διεκδικήσεων για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για ζωή με δικαιώματα για όλους, στην Υγεία, τη Μόρφωση, την ασφάλιση, την κατοικία και για αυξήσεις στους μισθούς για να ζούμε με αξιοπρέπεια, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τη λεηλασία του ανθρώπου και της φύσης. Για να πληρώσει την κρίση το κεφάλαιο και να χάσει από τα κέρδη του για να βελτιωθεί η ζωή των εργαζόμενων. Για να παρθούν μέτρα για τη σωτηρία του λαού από την πανδημία και την ακρίβεια.

Τέτοιος αγώνας πρέπει άμεσα –χωρίς αναβολή– να οργανωθεί από όλα τα ταξικά εργατικά συνδικάτα. Σε αυτόν θα κριθούν όλες οι μαχόμενες δυνάμεις.

Ο νόμος-έκτρωμα Χατζηδάκη γράφτηκε δια χειρός ΣΕΒ, ψηφίστηκε και τίθεται σε εφαρμογή αποφασιστικά από την κυβέρνηση της ΝΔ. Ταυτόχρονα, υπήρξε η άρνηση συνολικής αντιπαράθεσης της «υπεύθυνης αντιπολίτευσης» του ΣΥΡΙΖΑ (που ψήφισε 55 άρθρα του!) και του ΚΙΝΑΛ-ΠΑΣΟΚ (ψήφισε 73 άρθρα του!), δηλαδή ουσιαστική πολιτική συναίνεση σε ένα πολύ στρατηγικό πεδίο, αυτό της εργασίας και των δικαιωμάτων των εργαζομένων και των αγώνων τους. Οι δυνάμεις αυτές και οι παρατάξεις τους μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα στηρίζουν το νόμο ή συναινούν ώστε να υπάρξει αγωνιστική απραξία, αφωνία και κατακερματισμός των εργαζομένων και των αγώνων. Τους απασχολούν μόνο τα δικά τους ιδιαίτερα «προνόμια», οι καρέκλες, οι χρηματοδοτήσεις και η δύναμη ενσωμάτωσης των μηχανισμών τους μέσα στην εργατική τάξη.

Είναι πολύ μεγάλες οι ευθύνες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, αλλά και του ΠΑΜΕ, οι οποίοι μετά την ψήφιση του νόμου, εδώ και οκτώ μήνες προετοιμάζονται για να δώσουν… αγωνιστική απάντηση και δεν έχουν πραγματοποιήσει ούτε μια πανεργατική απεργιακή κινητοποίηση με κέντρο αντιπαράθεσης τον νόμο, εξαντλώντας την διαμαρτυρία τους οι μεν πρώτοι σε προσφυγές στο ΣΤΕ (για αναβολή μερικών διατάξεων του νόμου!) και χλιαρές ανακοινώσεις, οι δε δεύτεροι σε απογευματινά συλλαλητήρια, κάποιους –σημαντικούς

φυσικά- κλαδικούς αγώνες και καταγγελίες, χωρίς όμως κεντρική αγωνιστική αντιπαράθεση και απεργιακή κλιμάκωση.

Οι τελευταίες εξελίξεις επιβεβαιώνουν και εντείνουν τις μεγάλες ευθύνες που έχει ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός και στο θέμα της εφαρμογής των ηλεκτρονικών διαδικασιών που προσπαθεί να επιβάλει ο νόμος στη λειτουργία των συνδικάτων καθώς και τον πλήρη έλεγχο και φακέλωμα τους με το ΓΕΜΗΣΟΕ. Αναπαράγει τις κυβερνητικές απειλές για μη νομιμοποίηση των συνδικάτων για να τρέξει... οικειοθελώς να αποδεχτεί τις ηλεκτρονικές διαδικασίες οι οποίες επιδιώκουν να διαλύσουν τις συλλογικές διαδικασίες των Γενικών Συνελεύσεων. Ανοίγουν το δρόμο για ηλεκτρονικές αρχαιρεσίες που, εκτός των άλλων, αναδεικνύουν σοβαρά ζητήματα διαβλητότητας αλλά και άμεσης παρέμβασης και ελέγχου ακόμα και της ψήφου από τις καθεστωτικές δυνάμεις και την εργοδοσία. Οι εργαζόμενοι ξέρουν καλά ότι οι απειλές και οι απαγορεύσεις «σπάνε» με την μαζική απειθαρχία και την αποφασιστική αγωνιστική στάση. Έτσι ακυρώθηκαν οι απαγορεύσεις με πρόφαση την πανδημία, η καταστολή των διαδηλώσεων, ακόμα και οι πρόσφατες αποφάσεις δικαστηρίων που κήρυξαν παράνομες απεργίες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν όμως αποφασιστικά απειθαρχώντας (σωματεία εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία, COSCO, ΠΕΝΕΝ, εκπαίδευση – από πρωτοβάθμια σωματεία κ.α.). Η απειθαρχία από ένα ευρύ μέτωπο σωματείων είναι ο δρόμος για την ακύρωση και αυτών των διατάξεων του νόμου και την έξωση του κράτους και της εργοδοσίας από τα συνδικάτα.

Καλούμε τους εργαζόμενους σε συσπείρωση και αποφασιστικό αγώνα. Κανένα σωματείο, καμία συνδικαλιστική οργάνωση να μην μετατραπεί σε... ΜΚΟ και κρατικό θεσμό με εργοδοτικό έλεγχο! Κάθε δύναμη του κινήματος και όλες οι δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς να συμβάλλουν σε μαζικούς ταξικούς συντονισμούς, σε πολύμορφες αγωνιστικές κινητοποιήσεις και κλιμάκωση για την μαζική απειθαρχία και ακύρωση των διατάξεων του νόμου Χατζηδάκη, για την πλήρη κατάργηση και ανατροπή του.

Για να περάσει η εργατική τάξη και το κίνημά της στην αντεπίθεση, να διεκδικήσει τον πλούτο που παράγει. Μόνο ο οργανωμένος και αγωνιζόμενος λαός και εργαζόμενος μπορούν να επιβάλλουν το δίκιο τους. Να χάσει κέρδη και εξουσία το κεφάλαιο, να κερδίσουμε όσα μας ανήκουν, στο δρόμο της πλήρους χειραφέτησης από την εκμετάλλευση, για την κομμουνιστική απελευθέρωση που είναι ανάγκη και δυνατότητα της εποχής μας!

ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση
Μάρτιος 2022